

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

De æterno impiorum Supplicio: & cruciatuum magnitudine & acerbitate,
atque etiam perpetuitate. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

De aeterno impiorum supplicio: & cruciatuum magnitudine & acerbitate, atq. etiam perpetuitate,

Quam potest homo pœnam infligere, nisi corpora-
lem, ac citò finem accepturam? Hic capite plecti-
tur, alius in crucem adigitur, alius in rota torquetur.
Rursum hic in aquam demergitur, ille igni absumitur.
Gravia sunt equidē supplicia: at quā multi sunt in lectis
decumbentes, graviora sustinentes tormenta? correpti
scilicet morbis adeò horribilibus, ut ad eorum mentio-
nem homo totus exhorrescat & contremiscat. Sed mors
omnium pœnarum, perinde ut morborum finis est. Ita-
que in huius seculi malis quantumvis grauibus & mo-
lestis, quamlibet etiam diuturnis, tamen aliquam ad-
fert refocillationem, & leuamenti quippiam spes, veluti
stellula quaedam procul allucens in densissima caligine:
sed gehenna cum summis malis summam coniunctam
habet desperationem, utpote nullum unquam habiturū
finem: summum enim ibi malorum omnium, est immor-
talitas. Nam in diebus illis quærent homines mortē, &
nō inuenient: & desiderabūt mori, & fugiet mors ab eis.
Atq. ideo propheta David ait: Mors peccatorū pessima.
Postquā enim hinc migrauerint, tormenta intolerabi-
lia, vermis virulentus, ignis inextinguibilis, tenebra ex-
teriores, vincula insolubilia, dentium stridor, tribulatio
& angustia, & aeterna damnatio: talia peccatores ex-
pectant mala. Nec frater fratrem redimet ex intermi-
nabilibus tormentis: non amicus amicum, non parentes
filios, non filij parentes. Et quid dico homines miserabi-
les, cum neque si Noë veniat, & Iob, & Daniel, tunc
indicantem exorare possunt? Et coniecti in perpetuas
flamas, cum tota lerna damnatorum plorabunt &
ululabunt horrendam illam lamentationem: O dolor, o
miseria,

CAPVT

XIII.

Psal. 14.

Chrysof.

Hom. 5. ad

pop. Antioch.

Idem Hom.

22.

NAENIA
INFERNA-
LIS.

miseria, ô mors, ô inferne, ô exilium nunquam finiedum, ô mors sine morte, ubi omni momento morimur, nunquam autè permori licet: ô distractio, quam es acerba: ô plañctus manuum, ô compunctio, ô mœsticia, gemitus & lachrymatio. Oculi nostri in omnem aternitatem nihil aliud cernent, nisi dolorem & miseriam: aures nūquam auditura sunt quam aeternum heu & au. O monti, ô valles, quid cessatis? quid cunctamini? qui nos obruitis & tegitis aduersus terram & horrendum aspectum? O cruciatus istius & superioris seculi, quam in immensum dispares estis? ô gaudium superioris seculi, ut demetas, ut seducis in errores! Heu & cheu: quòd à Deo, sine omni consolatione & spe fortis melioris, in omnè aternitatem distracti & auulsi sumus. Quid nobis optatum, quam esse montem aliquem tanta magnitudinis, quantus est totus orbis terrarum: & veniat auicula, quacenties millesimo quoque anno redeat, & tantillum decerpit, quantulum est granum sinapis: & post centus millesimum iterum rediens tantundem auferat: tantisper, dum parua illa auicula ingentem illum montem auferret? Quid potius optaremus, quam aternas penas tum demum finiri? Sed frustra est: nihil tale sperari potest. Itaque desperantes atque frementes, repetimus,

Vide Sap. 5.

Bernard. su-
per Cant.
ferm. 16.
2. Pet. 3.
Plal. 90. 111.

Eccl. 17.
Esa. 66.

ve & au, in omnem aternitatem. Talia dicent in inferno hi qui peccauerunt, præ angustia spiritus gemetes. Quapropter bene scripsit S. Bernardus: Paucò Gehennam: paucò iudicis vultum, ipsis quoque tremèdum angelicis potestatibus. Contremisco ab ira potens, à facie furoris eius, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempestate valida, à voce archangeli, & à verbo aspero. Contremisco à dentibus bestia infernalis, à ventre inferi, à rugientibus preparatis ad escam: horreo vermem rodentem, & ignem torrentem, firmum, &

num, & vaporē: & sulphur, & Spiritum procellarum: Pfal. 18.
Matth. 25.
Ierem. 9.
Matt. 13.22
horreo tenebras exteriores. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontē lachrymarū, ut prauentiam fletibus fletum, & stridorem dentium, & manuum pedumq; dura vincula? & pōdus catenarum premētium, stringentium, vrentium nec consumentium? Heu mater mea, ut quid me genuisti, filium doloris, filium amaritudinis, indignationis & plorationis aeternae? Cur exceptus genibus? cur lactatus uberibus, natus in combustionem & cibum ignis?

Quid quōd omni supplicio peius est, Dei regno priuari? Multi hominum, ait Chrysostomus, Gehennam tantum formidant: ego autem illius gloria amissionem, gehenna multo amariorē esse dico: Si verò sermone probari non potest, nihil mirandum. Nec enim illorum nouimus bonorum beatitudinē, ut & miseriam ex eorum priuatione manifeste sciamus. Quoniā Paulus, qui haec manifeste nouerat, sciebat quōd à Christi gloria decidere, omnium est grauissimum. Et nos quoque tunc scimus, cum in eandē venerimus experientia. Nunquam autē hoc patiamur, o vnigenite Dei fili: nec ullam vnquā capiamus experientiam huius irreparabilis poena.

Jam audiamus, quid de poenis impiorum diuina testificetur Scriptura.

De Poenis impiorum, Testimonia S. Scripturę.

Moses. Ignis succensus est in furore meo, ait Dñs, & ardebit vsque ad inferni nouissima. CAPVT
XIII.
Deut. 32.
Iob 10.18.

S. Iob. Terra tenebrosa & operta mortis caligine, terra miseria & tenebrarum: ubi umbra mortis & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitans. Hec sunt tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium, & vsque ad inferos peccatum illius. Iob 24.

Dauid

Homilia 47.
ad pop. Antioch.